

[Rager.]

en Gangs Skyld have Ret, naar han taler om Overflytning af Arbejde fra den ene Haand til den anden, blot at det her vilde være Flytning fra noget produktivt til noget uproductivt. Jeg tror, at jeg ved at gennemgaa dette og tage lidt alvorligt paa disse Tal har kunnet vise, at det er fuldkommen uden for fornuftig Diskussion at rejse Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold vore Forsvarsudgifter staar til Forbruget af Chokolade, Tobak og andre Ting.

Jeg skal ligesom i Gaar anbefale at stemme for Regeringens Forslag.

Oluf Pedersen: Hvis nogen vilde paa-staa, at det var Tidsspilde at tage Ordet her, vilde det vel være vanskeligt at imødegaa dem — og det gælder alle de Taler, der holdes, for saa vidt som det jo i Forvejen er bestemt, hvad der skal staa i Lovforslagene; derfor er det Spild af Tid at tale om, hvilke Ændringer der kunde tænkes.

Den højtærede Minister fandt ikke Anledning til at sige noget over for, hvad jeg har udtalt. Han fandt ikke Grund til at beklage, at han i sin Tid har skrevet en Pjece: „Afrust vort Land“, indeholdende Betragtninger, der staar i direkte Strid med, hvad den højtærede Minister nu siger. Jeg forstaaer i Grunden ikke, at en voksen Mand kan skrive en saadan Pjece med Argumenter mod Militærvæsenet og derefter fremsætte her i Rigsdagen et Lovforslag, som er lige stik modsat de Tanker, der er hævdet i Pjecen. Jeg forstaaer ikke, hvordan den Slags Ting kan lade sig gøre, men det forstaaer den højtærede Minister maaske heller ikke selv. Det er jo for øvrigt ikke en almindelig Pjece, nej, det er et ganske ypperligt Indlæg mod Militærvæsenet, den er velskrevet, og den tyder paa, at Forfatteren er meget sagkyndig; men saa er det, jeg ikke forstaaer, at den samme sagkyndige Mand bagefter kan fremsætte et Lovforslag, der Ord for Ord paa Forhaand er dømt i Ministerens egen Pjece. Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen kommer Ministeren til Hjælp. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet stod i sin Tid her og forklarede med den samme dybe Alvor, at Afrustning var nødvendig, hvormed han nu forklarer, at det Militærvæsen, der her stilles Forslag om, er nødvendigt. Det kan ikke have været rigtigt begge Gange; enten maa det have været galt, hvad han sagde første Gang, eller ogsaa maa det være galt, hvad han siger nu. Hvis man vil sige: Ja, men det er Forholdene udefra, som har ændret sig,

og som gør, at man maa tage en helt anden Stilling, kan man ikke komme uden om — det fremgaar ogsaa af Pjecen, det fremgaar af Talen, som det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen har holdt —, at det Standpunkt, man havde, var et Standpunkt, man havde indtaget efter en nøgtern Vurdering af, hvilke militære Opgaver Danmark kunde løse, og der er ikke i Teknikken senere fremkommet noget som helst, som begrundet den Antagelse, at Danmark kan løse andre militære Opgaver nu, end dengang Regeringen stillede sit Afrustningsforslag. For mig staar det derfor saadan, at det er en fuldkommen umulig Militærorning, Regeringen her har stillet Forslag om, og den Betragtning, at det er en umulig Ordning, deles jo ogsaa af den militære Sagskundskab for ikke at tale om de Konservatives Sagskundskab, hvad der maaske i denne Forbindelse ikke har saa meget at sige; men ogsaa de Konservative hævder jo, at Regeringens Lovforslag ingenting er værd, og at man maatte foretrække, at der intet Forsvar var. Det staar i den konservative Betænkning; det er der vel næppe nogen, der vil benægte, selv om det ganske vist forekommer mig, at de Konservative har Lyst til at benægte, hvad der staar i deres egen Betænkning. (*Westermann:* Hvornaar har vi gjort det?). Jeg udtalte i Gaar, at de Konservative hævdede, der ikke havde fundet et Sindelagsskifte Sted hos Socialdemokraterne, men saa vidt jeg kan se af Betænkningen, hævder netop de Konservative, at Socialdemokratiets Stilling til Forslagene i højere Grad ser ud til at være præget af partipolitiske Interessesyn end af et virkeligt Sindelagsskifte. (*Westermann:* Saa kan De ikke forstaa, hvad De læser!). Det kan jo være, at det skal være en grov Beskyldning mod Socialdemokratiet, en Insinuation gaaende ud paa, at Partiet ikke hævdede det Standpunkt, man i Virkeligheden havde; men det kan vel ikke være Det konservative Folkepartis Mening. (*Westermann:* Jo).

Over for det ærede Medlem Hr. Brorson finder jeg Anledning til at beklage, om Venstre virkelig som Parti staar bag ved Kravet om, at vi skal have 25 000 Mand mere som krigsmæssig Styrke og en forøget Militærudgift paa 10—12 Mill. Kr. om Aaret. Jeg troede — jeg beklager, hvis det ikke er rigtigt —, at der inden for Venstre er Folk, som ser anderledes paa det Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte de Konservatives Stilling til, hvem der skulde betale. Det ærede Medlem hævdede, at de Udgifter, der nu er Tale om, er nogle, som skulde være afholdt i Fortiden;